

עלים

עליון קבוץ סעד

י"ד סיון תשפ"ו | בהעלתך | 30.05.26 | גליון מס' 3444

את שירנו כתבנו על פתק כחול,
אך איש לא שאל בשל מה.
ואת שאר השירים שמצאנו בחול -
רשמנו בדיו אדומה.

ובין כל השירים שחיפשנו לשווא,
גילינו אחד בלבן,
ואותו, שמאז נעלם ולא שב,
אהבנו בין אלף גוון.

לעיתים כשבא שוב החורף ללב,
עוברים על פנינו שירים -
ירוקים, ירוקים כמו שדה מלבב
בבוקר לאור הם חוזרים.

לעולם לא נדע את צבעם השונה
של כל השירים בעולם,

כי הערב שבא ואלינו פונה,
צובע שחור את כולם.

גוונים / חיים קינן

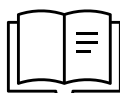
פתיחת שער חדש:

20:30

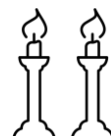
צאת שבת:

20:17

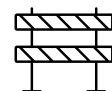
תהילים לנשים:

מתוקה לייכטר

כניסת שבת:

19:19

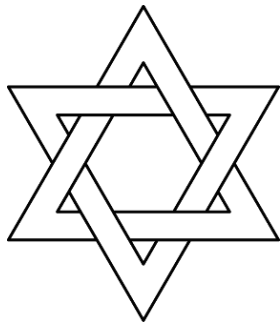

סגירת שער חדש:

18:15

לוח זמנים – ימי החול:

04:38←04:40	זמן טלית ותפילין
06:00	שחרית א'
06:45	שחרית ב'
08:05	שחרית בב"ס
09:08←09:09	סוף זמן קריאת שמע
19:30	מנחה וערבית
19:44←19:40	שקיעה
20:10	ערבית
21:00	ערבית ב' (שקד ג)

לוח זמנים – שבת פרשת בהעלתך:

19:19	הדלקת נרות
14:00	מנחה
19:29	מנחה קבלת שבת וערבית
06:45	שחרית א'
08:00	שחרית עדות המזרח
08:30	שחרית ב'
	תפילת ילדים
עמיעד בן עמי	שיעור פ"ש
13:30	מנחה א'
14:00	מנחה (בבית שנון)
17:20	תהילים לנשים <u>מתוקה לייכטר</u>
17:30	מנחה עדות המזרח
17:30	תהילים לילדים <u>אפרת ביליה</u>
17:40	מנחה ב'
18:00	שיעור של גילי זיוון
20:17	צאת השבת

האיט' בצלמא

ביום שני הקרוב אי"ה תיפתח הבריכה. בשבוע שעבר פוסמו הנחיות מטעם יהודה סימון וצוותו, כאשר כל סעיף וסעיף חשוב מאוד, אך הסעיף החשוב מכולם הוא סעיף 9, המתייחס לאחריות ההורית על בריכת הפעוטות. אמנם, גם בבריכה ההורים מגיעים כדי לאפשר לקטנטנים להינות ולהוציא אנרגיה, ולבינתיים אפשר לקשקש עם ההורים הנוספים שהגיעו, אך בשונה מגן המשחקים הגדול (שכל הכבוד לקהילה שלנו, ולכל מי שדואג לכך שהגן נשמר בצורה טובה, ורוב הזמן הוא נקי ומסודר), אסור בתכלית האיסור להוריד את העיניים מהילדים. אפילו אני כבר חוויתי רגע של חוסר תשומת לב, שהוביל להתקף לב של זינוק והוצאת הפעוט מן המים, (ולפעמים זה לא היה הפעוט שלי), ולא משנה כמה אשמה נחוש, זה לא שווה את זה. אנא, בואו נשמור על הילדים שלנו (ושל זולתנו), ונעבור את הקיץ הזה בשלום, גם אם זה אומר פחות הנאה לעצמנו בזמן הבריכה.

לכמ

ברקאי אפרתי

דודל | לאה הלפרין

דבר תורה / רוצי 309

וַיִּסְעוּ מִהַר ה' דֶּרֶךְ שְׁלִשִׁית יָמִים וְאָרוֹן בְּרִית ה' נָסַע לִפְנֵיהֶם דֶּרֶךְ שְׁלִשִׁית יָמִים לְתוֹר לָהֶם
 מְנוּזָה. וְעַן ה' עָלֵיהֶם יוֹמָם בְּנִסְעָם בֵּין הַמְּנוּזָה... וַיְהִי הָעָם כְּמִתְאַנְנִים רַע בְּאֲזְנֵי ה' וַיִּשְׁמַע ה'
 וַיִּזְר אָפוֹ וַתִּבְעַר בָּם אֵשׁ ה' וַתֹּאכַל בְּקִצָּה הַמְּנוּזָה. וַיִּצְעַק הָעָם אֶל מֹשֶׁה וַיִּתְפַּלֵּל מֹשֶׁה אֶל ה'
 וַתִּשְׁקַע הָאֵשׁ.

איך הגענו מעמוד האש והענן שמגינים עלינו במדבר למתאוננים? איך אבות אבותינו שראו את מעמד הר סיני לא
 התחברו לחזון הגדול ובמקום קיבלנו סכסוכים ותלונות של יומיום?
 המעבר מהנשגבות האידיאלית של עם שמוקף בעמודי אש וענן למתאוננים מקביל היטב למעבר שעשתה האומה
 האמריקאית מ"הצהרת העצמאות" (1776) ל"חוקה" (1787). הצהרת העצמאות הייתה כמו העמודים המלווים.
 התעלות, עקרונות מוחלטים ("כל בני האדם נבראו שווים") וחזון טהור. אך כשהחלו לנהל את המדינה, גילו
 המייסדים שהמציאות מלאה בסיעות, אינטרסים ותלונות. גיימס מדיסון ואלכסנדר המילטון (כן כן, ההוא
 מהמחזמר) הבינו שחזון לא מספיק. במאמר פדרליסט מס' 51 טבע מדיסון את המשפט המפורסם: "אילו היו בני
 האדם מלאכים, לא היה צורך בשום ממשלה".

הם כתבו את החוקה ככלי פרגמטי, אפור ומשעמם לעיתים, שנועד לנהל את ה"מתאוננים" ולשמור על האיזונים
 והבלמים של חברה אנושית שאינה מורכבת ממלאכים.

יותר מ-100 שנים אחר כך, הסוציולוג והפילוסוף מקס ובר, בהרצאתו המפורסמת מ-1919, הבחין בין שתי גישות
 מוסריות שמתנגשות בחייו של איש הציבור. גישות אלו ממשכות את הקו הפדרליסטי:

"מוסר של כוונות": האדם שחי למען אידיאלים טהורים, קדושים ומוחלטים. תפיסה הבוחנת מעשים לפי הכוונות
 ולעזאזל ההשלכות (כמו משה בהר סיני, או נביא הדורש צדק מוחלט, עמוד האש והענן שממסכים לעם את אתגרי
 הסביבה).

"מוסר של אחריות": האדם שמבין את חולשות האנוש, ולוקח אחריות על התוצאות המעשיות והפוליטיות של
 מעשיו, גם כשהן דורשות פשרות כואבות וויתור על הטהרנות. המעשים נבחנים לפי התוצאות כמו למשל
 ההשלכות החברתיות שלו.

ובר טוען שפוליטיקאי או מנהיג ציבור אמיתי חייב לחבר בין השניים. מצד אחד הוא טען כי מוסר כוונות טהור
 אינו מתאים לניהול מדינה. הוא האמין שפוליטיקאי אמיתי חייב לפעול בראש ובראשונה על פי מוסר האחריות.
 יחד עם זאת, ובר סבר שמוסר אחריות לבדו עלול להפוך לציני וחסר מצפון. לפיכך, מנהיג אידיאלי משלב בין
 השניים: הוא מונחה על ידי חזון וערכים (כוונה), אך מיישם אותם תוך בחינה מפוכחת של המציאות וההשלכות
 (אחריות).

פרשת בהעלותך היא רגע הלידה של "מוסר האחריות" במנהיגות היהודית. משה נדרש להפסיק להיות רק הדמות
 הרוחנית שעולה להר להביא לוחות, ולהפוך למדינאי שמתמודד עם חלוקת בשר, הקמת ועדה של שבעים זקנים
 לניהול העומס, ופתרון משברים קהילתיים יומיומיים.

והנה אנחנו מתקרבים לבחירות, ואני שומע לפעמים "אין למי להצביע אז לא נצא מהבית" ואני חושב שזו תפיסה
 שלא הבינה את פרשת בהעלותך, לא הפנימה את המסרים של הפדרליסט ולא מקשיבה לאזהרות של ובר.
 אידיאלים זה חשוב, אבל בניהול מדינה אנחנו בוחרים בין אלטרנטיבות ולכל בחירה שלנו יש משמעות, אפילו
 לבחירה לא להצביע או לשים פתק לבן. יש למעשים שלנו משמעות והאחריות היא לא על הפוליטיקאים, בזמן
 בחירות היא בראש ובראשונה עלינו.

קחו אחריות, צאו להצביע ולהשפיע!

אכתה ס'וט

קהילה יקרה,
 אחרי שנה 91 חודשים של עשייה, מפגשים, רגעים קטנים וגדולים, הגיע הזמן שלי להיפרד.
 אני מסיימת את התקופה הזאת עם לב מלא הודיה והערכה גדולה.
 זכיתי להגיע לכאן (גם אם לתקופה קצרה יחסית) והכרתי קהילה חזקה, קהילה שאכפת לה מהנעשה, קהילה עם לב גדול ואנשים טובים!
 החינוך החברתי הוא הלב של הקהילה - המקום שבו דור העתיד גדל, לומד, מתחזק ובונה את תחושת השייכות לקיבוץ.
 חינוך הוא הרבה מעבר למסגרות ופעילויות; הוא הקשרים, הביטחון, הערכים, ובעיקר חיזוק תחושת הבית והשייכות למקום.
 ב"ה אנחנו זוכים לגדל פה דור מדהים של ילדים ונוער- רגישים, שמחים, אכפתיים, מעורבים ובעלי לב ענק, כאלה שיודעים לשאול, להוביל, לעזור, להתרגש ובעיקר להיות שם אחד בשביל השני.
 זכיתי לראות מקרוב כמה כוח, טוב ואור יש בדור שגדל כאן.
 יש כל כך הרבה אנשים להגיד להם תודה, כל כך הרבה אנשים ונשים שהיו איתי שותפים לדרך.
לצוותי ההדרכה - תודה ענקית לצוות החינוך המדהים, שבלעדיו שום דבר מכל זה לא היה קורה. על הלב, ההשקעה, הסבלנות, האכפתיות והעשייה היומיומית שלא תמיד רואים מבחוץ, אבל מורגשת בכל פינה. צוותי ההדרכה הם הלב של מערכת החינוך, אני מודה לכל אחת ואחד שלקחו פה חלק.
לועדות חינוך - על הדרך המשותפת, החשיבה, הליווי והרצון האמיתי לעשות טוב.
לרב ארי - שתמיד היה זמין וקשוב וסייע בשאלות פשוטות ומורכבות.
לשרון בראל - שהכניסה אותי לתפקיד והייתה כתובת משמעותית לכל שאלה, בקשה והתייעצות.
לעדי דורי - תודה על הניהול בחודשים האחרונים, ועל הרצון לשמוע את צוותי החינוך שבשטח.
 תודה לנשות הנהלת החשבונות והמשרדים - שתמיד היו שם לעזור, לתמוך ולענות בחיוך גם ברגעים העמוסים.
להורים היקרים - תודה ענקית על פירגון, מילים טובות ובעיקר על האמון והשותפות לאורך כל הדרך.
 תודה לנוער שבאמת אין עליו! על המעורבות והרצון להשפיע ועל זה שלימדתם אותי משהו חדש בכל מפגש אתכם.
ולילדים המתוקים שלנו - תודה על הצחוק, החיבוקים, השמחה, הכנות והאהבה הפשוטה שאתם מביאים איתכם בכל יום מחדש.
 זכיתי להכיר אתכם, לגדול לצידכם ולהיות חלק קטן מהדרך שלכם.
 תודה מיוחדת לנעמה אברהם ואור זיו שבזכותן הגעתי לסעד!
 וכמובן תודה לכל הקהילה - לכל מי שהתנדב, עזר, סייע, התעניין ולקח חלק - תודה גדולה.
 בתקופה כאן התפללתי וקיוויתי לשמור על הילדים והנוער, ולעשות את תפקידי בצורה נאמנה ומהלב, אנצל את ההזדמנות לבקש סליחה על טעויות שנעשו לאורך הדרך, על מילים שנאמרו בחוסר תשומת לב או כבוד על חוסר זמינות או התייחסות - זה אף פעם לא נעשה חלילה מכוונה.
 אני מאחלת הצלחה גדולה לטל גרינבלט שנכנסה להוביל את הקיץ ולדביר בן עמי שנכנס לנהל את אשכול החינוך.
 אני יוצאת מהתקופה הזאת עם הרבה זיכרונות, הרבה למידה ובעיקר הרבה אהבה בלב.
 תודה שנתת לי להיות חלק.

מיילכה כהן

מרכזת אשכול חינוך

דברי פרידה למילכה ששאו ההורים השמוצ

מילכה יקרה,

בסיומה של תקופה בה היית רכזת החינוך בקיבוצנו אנו מחפשים את המילים שיצליחו באמת לתאר כמה משמעותית היית עבור כולנו בחינוך של קיבוץ סעד.

מהרגע שהגעת הרגשנו שאת לא רק "ממלאת תפקיד", אלא מביאה איתך לב ענק, מסירות אמיתית ותחושת שליחות. החזקת ביד בטוחה וברגישות את כל תחומי החינוך, בכל הגילאים, מתוך ראייה חינוכית עמוקה, מקצועיות, אכפתיות והמון אהבה לילדים ולצוותים.

ידענו תמיד שיש על מי לסמוך. היית אוזן קשבת, כתובת להתייעצות, מקור להרגעה ולעצה טובה: לילדים, להורים, לצוותים ואפילו לבני הנוער שכבר מזמן לא מתייעצים עם כל אחד... והם בחרו בך.

עזיבתך מורגשת מאוד וממלאת אותנו בהרבה הכרת תודה.

תודה על ההשקעה האינסופית, על הנתינה מכל הלב, על הזמינות, על ההובלה ועל הדרך שבה הצלחת לראות כל ילד וכל אדם. אנחנו מאחלים לך הצלחה גדולה בהמשך הדרך. אין לנו ספק שכל מקום שתגיעי אליו יזכה באשת חינוך נדירה, מקצועית ואנושית כל כך.

תודה על הכול.

משפחות החינוך החברתי

ערכון מהתרחבות

בערב חג שבועות האחרון התכנסנו כולנו יחד לטקס קהילתי, נעים ומלא רוח חג. היה מרגש לראות את החיבור שנוצר בין כל חלקי הקהילה ילדים, בני הנוער, משפחות ווותיקים. הטקס שילב את רוח וערכי הקיבוץ. בריקודים, בשירים, בברכות וברגעים הקטנים שביניהם, הורגשה קהילה שמצליחה לעצור לרגע ולהיות יחד.

תודה גדולה לכל מי שלקח חלק בעשייה ובהכנות. **לאודי שהם, חיים לנדסמן, איציק לייכטר, חגיב חכמון, נגה אבן צור, דותן גולדנברג** וצוות החינוך החברתי ובראשו **מילכה כהן**.

תודה גם **לרעיה מזרחי צדיק**. (זו גם הזדמנות להודיע שהיא תחליף אותי כרכזת תרבות בזמן חופשת הלידה). ותודה מיוחדת **לשכבת י"ב**, שהובילה חלק משמעותי מהטקס באחריות, מסירות ונוכחות מרשימה. מהרגע הראשון הורגש הלב שהביאו איתם, הרצון לקחת חלק אמיתי ולהיות כוח מוביל ומשמעותי עבור הקהילה כולה. הם היו רוח חיה בטקס והזכירו לכולנו כמה כוח, ערכים ואכפתיות יש בדור הצעיר שלנו.

חזית מקוריה

אזכרה למילכה לוי

במלאת שנה לפטירתה, תתקיים אזכרה ועליה לקברה

ביום שישי, כ' בסיוון, 5.6.26, בשעה 11.00 בבית העלמין.

לאחר מכן התכנסות בחדר ההנצחה עם משפחתה, שם יועלו דברים לזכרה.

המשפחה

קייטנת נכדים

סבים וסבתות יקרים,

שמחות לעדכן שקייטנת הנכדים לבוגרי כיתה ו' תתקיים בתאריכים כ"ב-כ"ד בתמוז, 5-9.7.

כידוע, לפני ארבע שנים התקבלה החלטה בועדת חינוך הקובעת כי כל חניך בקייטנה שאינו חלק מהחינוך החברתי בסעד, ישלם סכום סמלי של ₪250 עבור השתתפות בקייטנה.

השנה, הסכום יכלול באופן אוטומטי תשלום על ארוחות בסך ₪75 (₪325 סה"כ), והחיוב יבוצע רק דרך מספר התקציב. נשמח שתירשמו בהקדם ותכתבו את שמכם, שמו של הנכד/ה שלכם, מקום מגורים, ומספר פלאפון של אחד ההורים.

ניתן להירשם אצלי בפלאפון 0524062949, בתא דואר (דרורית ואבי וייס) או במייל yael123weiss@gmail.com.

• ההרשמה עד ליום חמישי, כ"ו סיוון, 11.6.

• כל פעילות הקייטנה מתואמת מול הגורמים הביטחוניים.

בברכה,

יעל ליכרמן (וייס), מרכזת הקייטנה

טל ארנבלט, רכזת וצדק חינוך

קול קורא לחקני חדישים למחנא

בעקבות שינוי התאריך לצערנו מספר שחקנים נאלצו לוותר על תפקידם, ואנחנו מגייסים מחדש!

אם אתם מעוניינים להצטרף לשורותינו, **יוסף וכתונת הפסים**, בכל גיל (מעל כיתה ה')

אנא פנו ליעל וייס 0524062949.

תודה!

יעל ליכרמן (וייס)

אולימפיאדת סעד יוצאת לדרכך

דמיינו את הדשא מלא באנשים, קבוצות מתחרות, ילדים רצים, מבוגרים מעודדים, וצחוק שמתערבב עם רוח ספורטיבית. זאת בדיוק הרוח שאנחנו רוצים ליצור יום קיבוצי שמחבר בין כולם.

ספורט הוא משחק שכולם יכולים להשתתף בו. לא משנה הגיל, הרקע או רמת הכושר – תמיד יש מקום להצטרף: לרוץ, לשחק, להתחרות או פשוט לעודד מהצד. התחרותיות הבריאה יוצרת אנרגיה טובה, מחזקת קשרים בין אנשים והופכת את החוויה למשותפת.

זה הזמן להצטרף, להשתתף ולהיות חלק ממשהו קהילתי, שמח ומלא אנרגיה. ויש גיימבורי לקטנטנים!!!!!!

ביום ראשון בדשא של חדר אוכל (ט"ו סיוון, 31.5) בשעה 16:00. **לוי"ז מלא בעמוד האחרון.**

מחר יום טוב

